

O ÎNVIERE PERSONALĂ

În timp ce stăm în picioare, aş vrea să mergem în Evanghelia lui Ioan 5.24-25:

„Adevărat, adevărat vă spun că cine ascultă cuvintele Mele și crede în Cel ce M-a trimis are viața veșnică și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață.”

Acesta este un verset minunat!

„Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce-l vor asculta vor învia.”

Subiectul mesajului meu de astăzi este „**O înviere personală**”. Încă trudes în cadrul mesajului „Este răsăritul Soarelui”, în jurul căruia ne-am petrecut ultimele săptămâni, iar astăzi aş vrea să ne oprim la „**O înviere personală**”.

Fratele Branham a spus în mesajul „**Este răsăritul Soarelui**”:

„Nu-i de mirare că am avut o lume întunecată de teologie, dar în timpul de seară va fi din nou Lumină. În timpul de seară va fi o înviere. Spre seară va fi Lumină.”

Când fratele Branham a spus că va fi o înviere, nu s-a referit la învierea la care ne gândim noi în mod obișnuit, ci s-a referit la învierea care a avut loc la deschiderea Cuvântului. El a numit-o „*Învierea lui Isus Hristos*”, care este învierea Bisericii care s-a întors înapoi la ceea ce a fost la început, la Rusalii.

Tot în **Răsăritul Soarelui**, citim:

„Așa cum Hristos a fost Primul care a înviat dintre toți profeții, fiind preumbrit în multe locuri, El a fost întâiul rod al celor ce dormeau. În venirea lui Hristos în Mireasa ieșită afară din biserică, în zilele din urmă va trebui să existe din nou un Snop legănat.

Legănarea snopului!

Ce era snopul? Primul care ajungea la maturitate, primul care dovedea că este grâu, care dovedea că este snop.

Aleluia! Sunt convins

că știți despre ce vorbesc. Era legănat deasupra oamenilor, și pentru prima dată, în epoca Miresei, într-o înviere din denominaționalismul întunecat, va ieși la suprafață un Mesaj care va arăta că maturitatea deplină a Cuvântului S-a întors în Puterea Sa deplină și este legănat deasupra oamenilor, prin aceleași semne și minuni pe care le-a făcut atunci acolo.

„Fiindcă Eu trăiesc,

și voi trăiți”, vorbind Soției Sale. „Fiindcă Eu trăiesc, și voi trăiți.”

Amin! Trăiește El?

Dacă trăiește El, trăiți și voi; iar dacă Cuvântul este viu astăzi în Puterea Sa deplină, atunci și voi trăiți, identic cu învierea Cuvântului.

„Ce înviere a fost aceea! Și ce înviere este aceasta!”

Nădăjduiesc că voi nu așteptați o înviere, ci sunteți într-o înviere.

„...a fi înviat din morți „pentru a fi făcut viu în Hristos Isus”, prin Puterea de aducere la Viață a lui Dumnezeu.”

De aceea, Isus a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul.”* În ce ceas se aflau ei? Ei se aflau în slujba Fiului omului, iar El a spus: *„Adevărat, adevărat vă spun că vine ceasul, și acum a și venit, când cei morți vor auzi Glasul Fiului lui Dumnezeu și cei ce-L vor asculta vor învia.”* (În limba engleză scrie: *„...cei ce-L vor asculta vor trăi”*).

El a fost legănat pentru ei. Cuvântul, care era El, a fost legănat pentru ei în ziua de Rusalii, Cuvântul făcut trup. Acum, așa cum spun, va fi legănat din nou în zilele din urmă.”

În mesajul **„Shalom”** din anul 1964, el a spus:

„În ziua în care trăim noi astăzi, Dumnezeu a pășit în scenă ca să legitimizeze și să dovedească

făgăduințele

Sale."

Fiți atenți la ceea

ce a spus fratele Branham: „*Așadar, este Lumina orei. Astfel, noi putem să ne ridicăm și să luminăm.*”

Atunci, ne mai

întrebăm de ce a trebuit să se întâmple tot ceea ce am văzut? Am citit povestea vieții fratelui Branham, am vorbit despre mărturii, am citit Supranaturalul, biografia sa, și toate aceste lucruri au fost minunate, însă ele au avut un scop. Scopul nu a fost ca ele să fie puse într-o carte pentru ca noi să vorbim despre ceea ce s-a întâmplat cu cincizeci de ani în urmă și să spunem: „Ce minunat a fost totul! A existat un snop legănat deasupra oamenilor, o Lumină care a venit în ceasul acela.” De ce a venit Lumina? Pentru ca noi să ne putem ridica și să luminăm. Toate acestea s-au întâmplat pentru ca noi să ne putem ridica și să luminăm. Acesta este timpul nostru să ne ridicăm și să luminăm pentru că a venit Lumina noastră. De ce a venit Ea? Pentru ca noi să ne putem ridica și să luminăm. De aceea, noi nu vom putea pune niciodată aceste lucruri într-un alt timp, loc sau în dreptul altcuiva.

În trecut, a existat întotdeauna pericolul neasumării responsabilității zilei în care se trăia. Acesta a fost eșecul în toată Biblia. Întotdeauna s-a spus: „Într-o zi..., este responsabilitatea altcuiva, este pentru un alt timp și pentru un alt loc. Nu aceasta este ziua și ceasul în care trăim noi.”

Chiar acesta este

timpul! Lumina a venit ca să ne putem ridica și să strălucim. Nu este timpul în care să punem lucrurile cândva în viitor, în trecut sau să spunem că aparțin altor oameni, ci este timpul să spunem: „Acesta este ceasul!” Iar dacă acesta este timpul, să ne ridicăm și să luminăm; să spunem: „Doamne, îngăduie să mă ridic și să luminez prin vasul acesta. Nu mă mulțumesc să stau și să aștept,

pentru că timpul este deja aici.” Aleluia!

„Astăzi, Lumina

strălucește din nou peste noi, Cuvântul este făcut trup. Este Lumina.”

Să mergem în Efeseni

capitolul 2.4-7. Ceea ce am înțeles, este că dacă vom gândi așa cum am gândit întotdeauna, vom face ceea ce am făcut întotdeauna. Dacă nu suntem schimbați prin înnoirea minții noastre, an după an după an, vom continua în același marș al morții. Dar trebuie să vină un Cuvânt care să aducă reînnoirea minții noastre, ca să nu mai continuăm să mășăluim în aceleași cercuri, pentru că dacă vom gândi la fel, vom acționa la fel. Singura cale ca să acționăm diferit este să începem să gândim diferit. De aceea a venit Cuvântul în ceasul acesta.

„Dar Dumnezeu,

care este bogat în îndurare, pentru dragostea cea mare cu care ne-a iubit,

măcar că eram morți

în greșelile noastre, ne-a adus la viață împreună cu Hristos (prin har sunteți mântuiți).”

Așadar, El „ne-a

adus la Viață”, iar dacă ați înviat deja, învierea nu mai este o problemă.

Dacă ați fost aduși deja la Viață, învierea nu mai este o problemă; singurul lucru care se petrece acum este că trupul vostru urmează descoperirea voastră, pentru că descoperirea Cuvântului vă ridică la o înălțime mai mare, iar trupul vostru urmează descoperirea voastră. Înseamnă că dacă aveți probleme cu manifestarea în trup, soluția este în descoperirea Cuvântului.

Să citim mai departe:

*„El ne-a înviat
împreună și ne-a pus să ședem împreună în locurile cerești, în Hristos Isus,*

*ca să arate în
veacurile viitoare nemărginita bogăție a harului Său, în bunătatea Lui față de
noi în Hristos Isus.”*

Ați înviat? Atunci nu
vă îngrijorați cu privire la înviere.

Să mergem în Coloseni
2.13:

*„Pe voi, care
erați morți în greșelile voastre și în firea voastră pământească netăiată
împrejur, Dumnezeu v-a adus la viață împreună cu El, după ce ne-a iertat toate
greșelile.”*

Așadar, voi ați fost
aduși la Viață împreună cu El, ați fost făcuți vii împreună cu El, ați înviat
împreună cu El, iar acum, stați cu El în locurile cerești. Iar dacă
descoperirea noastră poate urca și rămâne acolo, trupul nostru va trebui s-o
urmeze.

În mesajul **„Pecetea
Paștelui”** din anul 1965 citim:

*„Așadar, noi
suntem Paștele. Amin.”*

Pentru un credincios,
Paștele nu are loc o dată pe an, ci este zilnic.

*„Acum, noi suntem
în Paștele nostru. Noi am înviat deja, aleluia, din lucrurile lumii, la
lucrurile făgăduinței lui Dumnezeu. Nu „noi vom”, ci „noi suntem”.
Este potențialul.”*

În același Mesaj, el
spune:

*„Dacă suntem
rânduți pe acel pământ, dacă suntem rânduți să fim pe acel pământ; ca și
vulturul care este în cuibul găinilor, dacă sunteți rânduți pe acel pământ,
Duhul Sfânt este aici ca să vă găsească.”*

Dacă sunteți rânduți
să fiți un vultur, nu trebuie să vă îngrijați cu privire la nimic, nu trebuie
să faceți nimic pentru că Duhul Sfânt este aici ca să vă găsească.

*„Iar când vă va
găsi, veți recunoaște chemarea Sa, veți cunoaște ceasul în care trăiți și veți
ști că aceste lucruri trebuie să se întâmple. De îndată, sunteți răpiți sus
ca să întâlniți Aceasta, iar atunci, sunteți în locurile cerești în Hristos
Isus.”*

Așadar, voi nu
trebuie să vă îngrijați cu privire la plecarea în Răpire pentru că ați fost
deja răpiți, și nu trebuie să vă îngrijați cu privire la înviere pentru că
ați fost înviați deja din denominaționalismul mort, din păcatele moarte ale
lumii și ați fost înviați și aduși la Viață și răpiți să întâlniți Strigătul

Vulturului.

Să mergem în Luca

17.26. Acum vom pătrunde într-o porțiune a Scripturii foarte cunoscută. Noi am auzit de nenumărate ori Luca 17.30 și încă îl auzim în mod constant. L-am auzit pe profet spunându-l și noi, la rândul nostru, vorbim tot timpul despre el. Să începem de la versetul 26:

*„Ce s-a întâmplat
în zilele lui Noe, se va întâmpla la fel și în zilele Fiului omului:*

*mâncau, beau, se
însurau și se măritau până în ziua când a intrat Noe în corabie; și a venit
potopul și i-a prăpădit pe toți.*

*Ce s-a întâmplat în
zilele lui Lot, se va întâmpla aiudoma: oamenii mâncau, beau, cumpărau, vindeau,
sădeau, zideau,*

*dar, în ziua când a
ieșit Lot din Sodoma, a plouat foc și pucioasă din cer și i-a pierdut pe toți.*

*Tot așa va fi și în
ziua când Se va arăta Fiul omului.” (v. 26-30).*

Aceasta este una din
temele principale ale slujbei fratelui Branham.

„Tot așa va fi și în

ziua când Se va arăta Fiul omului.” – Noi am văzut această zi.

Fiți atenți ce ni se
spune aici:

*„În ziua aceea,
cine va fi pe acoperișul casei și își va avea vasele în casă să nu se coboare
să le ia și cine va fi pe câmp, de asemenea, să nu se mai întoarcă.*

*Aduceți-vă aminte de
nevasta lui Lot.*

*Oricine va căuta
să-și scape viața o va pierde și oricine o va pierde o va găsi.*

*Vă spun că, în
noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi
lăsat;*

*două femei vor măcina
împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată.*

*Doi bărbați vor fi la
câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”*

Ucenicii L-au întrebat:

*„Unde, Doamne?” Iar El a răspuns: „Unde va fi trupul, acolo se vor strânge
vulturii.”*

Dacă nu putem vedea partea firească și duhovnicească a acestui pasaj din Scriptură, îl vom lua și-l vom pune la viitor. Profetul ne-a spus că Luca 17.30 s-a împlinit în cadrul slujbei sale, apoi, ne-a spus că în slujba sa, El a venit cu Trupul-Cuvânt, iar vulturii s-au adunat acolo unde era Trupul.

Noi vedem că aici ni se spune:

„Vă spun că, în noaptea aceea, doi inși vor fi în același pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat;

două femei vor măcina împreună: una va fi luată și alta va fi lăsată.

Doi bărbați vor fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat.”

Ucenicii L-au întrebat:

„Unde, Doamne?” Iar El a răspuns: „Unde va fi trupul, acolo se vor strânge vulturii.”

Fratele Branham a folosit acest verset și ca să vorbească despre ziua sa și despre adunarea aleșilor din toate aceste sisteme. De asemenea, el a învățat că Răpirea este universală, că unul este luat ziua, iar celălalt noaptea în jurul lumii, dar a învățat-o atât cu aplicabilitate duhovnicească, cât și cu aplicabilitate firească. Astfel, dacă noi nu vom putea citi aici „duhovnicesc” și „firesc”, vom pune un lucru aici și altul dincolo încercând să separăm lucrurile. Dar noi trăim în ziua în care pe unul îl ia, iar pe altul îl lasă. Trăim în ziua în care doi pot fi în pat, iar

El îl ia pe unul și îl lasă pe celălalt. Aceasta se petrece chiar acum. Doi pot fi la câmp, iar unul poate fi luat și celălalt lăsat. Doi pot să fie la moară, iar unul poate fi luat și altul lăsat. Unii dintre noi am trecut deja prin aceasta pentru că nu am fost creșcuți în Mesaj, ci a trebuit să venim dinafară și să lăsăm mamă, tată, prieteni și alte lucruri. Unii au trebuit să se separe, au văzut cum au fost părăsiți de soțiile lor. De ce? Pentru că El îl ia pe unul, dar pe altul îl lasă. Unde merg ei? Acolo unde este Trupul. Aleluia! Așadar, în această zi există o adunare pentru că vulturii se adună acolo unde este Trupul. Dar aceasta nu este o locație fizică, ci este un loc duhovnicesc, în Cuvânt, ei se adună la Cuvânt. De aceea, dacă voi v-ați adunat acolo unde sunt adunați acești vulturi, în jurul acestui stârv, acolo unde este acest Trup, ați părăsit deja pământul. Trupul vostru poate să fie aici și să meargă la muncă, dar voi ați înviat deja, ați fost răpiți deja sub strigătul vulturului, v-ați deschis deja aripile și ați zburat într-un alt loc, acolo unde este acel Trup, acel stârv, acolo unde se află cei aleși. Aleluia!

În **„Hristos este**

Taina lui Dumnezeu descoperită”, fratele Branham a spus:

„Prezența Sa în

individ, cu o legitimare personală a Lui Însuși exprimându-Se pe Sine, Cuvântul viu care a fost făgăduit pentru ziua curentă, exprimându-Se pe Sine prin voi, o legitimare a mării descoperiri a lui Dumnezeu.

Fiți atenți! Numai

în individ, niciodată într-un grup! Un individ, nu un grup! Identificarea Sa este numai cu individul. Înțelegeți aceasta? (Adunarea spune: „Amin”). Nu cu metodistul, nu cu baptistul, nu cu prezbiterianul, nu cu luteranul, nu cu penticostalii, ci ca individ.”

La această listă, aș

vrea să mai adaug ceva: *„Nu cu metodistul, nu cu baptistul, nu cu prezbiterianul, nu cu luteranul, nu cu penticostalii, nu cu Believers*

christians fellowship, nu cu cei din familia Smith Brown, etc.” Înțelegeți ce vreau să spun? Nu este cu grupul, nu are nimic cu grupul, cu persoana lângă care stați, nu are nimic a face cu clădirea în care vă închinați sau cu credincioșii cu care vă închinați, este o răpire individuală, unul câte unul, dacă doi sunt în pat, unul este luat și celălalt este lăsat; doi pe câmp, unul este luat, altul este lăsat. Noi nu putem avea nici o siguranță în grupul cu care ne asociem, în familia în care ne-am născut sau în biserica la care mergem; nu ne putem încrede nici măcar un pic în acestea. Noi trebuie să auzim personal, ca individ, strigătul vulturului, să ne deschidem aripile și să zburăm acolo unde se află stârvul.

Vedeți, există o

amăgire în mentalitatea de grup. Fratele Branham ne-a spus că în fiecare biserică, și aici a inclus și tabernacolul Branham, există credincioși adevărați, așa-zisi credincioși și necredincioși. Înseamnă că nici măcar dacă am fi mers la biserica profetului nu am fi avut certitudinea că suntem în siguranță. Înțelegem? Siguranța noastră nu poate fi în locul în care mergem, în prezența noastră într-o biserică sau în faptul că facem parte dintr-o familie bună care este la Mesaj. Aceasta nu va funcționa! Vă rog să vă amintiți că a existat o amăgire care a avut loc în ceruri, când Lucifer a amăgit două treimi din îngerii. Două treimi din îngerii au fost amăgiți și două treimi din îngerii s-au răzvrătit împotriva slujbei lui Mihail, care este Hristos, Cuvântul. În cer a existat un război și două treimi din îngerii au fost izgoniți. Înțelegem? Noi spunem: „Dacă sunt la Mesaj, sunt în siguranță.” În ziua aceea, ați fi putut fi în cerul lui Dumnezeu și nu ați fi fost în siguranță. Noi nu suntem în siguranță dacă ne regăsim în ceruri, ci suntem în siguranță numai dacă ne aflăm în Hristos. Amin! Așadar, ați fi putut fi în ceruri și să fiți amăgiți, ați fi putut fi în ceruri și să cădeți!

Cerul, Mesajul,

biserica noastră, familia noastră nu sunt locuri în care suntem în siguranță, singurul Loc sigur fiind Hristos, Cuvântul descoperit pentru ceasul acesta. Noi trebuie să

îndepărtăm orice siguranță, orice altceva și să stăm pe descoperirea Cuvântului. Și este nevoie de o descoperire personală, cu o legitimare

personală. Acesta este singurul lucru care va rezista. Dacă-l credem pe profet, nu va exista o părtășie într-o biserică, nu va exista o clădire ca aceasta în care să putem veni și să fim încurajați în mase mari, ci s-ar putea să trebuiască să stăm singuri.

Țineți minte că în ceruri, Dumnezeu a fost depășit numeric de necredință. Dacă Satan a amăgit două treimi din îngerii, câți au mai rămas? Dumnezeu a fost depășit numeric în propria Sa biserică. De aceea, Satan și îngerii lui au fost atât de îndrăzneți. Ei dețineau majoritatea. Dar de când are majoritatea dreptate? Satan a îndrăznit să-l declare război lui Mihail și a încercat să-l ia Împărăția pentru că el avea majoritatea în ceruri.

Fratele Branham ne-a spus că Satan a crezut că putea construi o împărăție mai mare, într-o splendoare mai mare decât umila Împărăție a lui Mihail. Așadar, una arăta mai bine decât cealaltă. Oh, nădăjduiesc că sunteți atenți! Una arăta mai bine decât cealaltă, una era mai strălucitoare, iar cealaltă era mai umilă. Una avea mai mulți dintre îngerii din ceruri. Dacă în ziua aceea am fi fost în ceruri, ar fi fost foarte greu pentru că existau doi heruvimi care făceau acoperirea, care stăteau pe scaunul de domnie și păzeau slava Shekinah a lui Dumnezeu, aceștia fiind Mihail și Lucifer. Unul era desăvârșit în frumusețe și înțelepciunea și avea totul, dar despre Mihail nu ni se spune decât să avea o Împărăție mică și smerită.

Așadar, dacă am fi fost Acolo, dacă am fi fost unul dintre îngerii din cer, ar fi trebuit să decidem cine avea dreptate: Mihail sau Lucifer? Potrivit vederii noastre, ambii aveau drepturi egale să propovăduiască pentru că stăteau în același loc. Să nu credeți că amăgirea este undeva într-un bar. Amăgirea este întotdeauna foarte aproape. Avem doi heruvimi care acopereau cu aripile lor slava Shekinah a lui Dumnezeu unde veneau ambii la închinare. Amintiți-vă că nimeni nu l-a văzut vreodată pe Dumnezeu. Îngerii din ceruri nu-i vedeau decât pe cei doi heruvimi care făceau

acoperirea. Unul foarte frumos și desăvârșit în înțelepciune, iar celălalt nu avea decât o Împărăție mică și smerită. Și cel smerit a fost depășit numeric de frumusețe. Noi nu putem avea încredere în ochii noștri, în mințile noastre, ci trebuie să existe Ceva înăuntru, adânc, care provine de la Sursa originală a Adevărului. Aceasta este singura nădejde pe care o avem, eu și voi. Nu există nicio altă nădejde. Deci, trebuie să existe Ceva înăuntru, adânc, care a fost în Dătătorul original al Cuvântului, care a fost în Dumnezeu Însuși, iar fără aceasta nu avem nici o nădejde pentru că îngerii nu au avut nici o nădejde. De aceea, trebuie să avem o înviere personală.

Să citim mai departe:

*„Unul va fi luat,
iar altul lăsat; îi voi despărți.”*

Vedeți, fratele

Branham se întoarce exact la același verset din Luca 17. Așa este.

*„Doi bărbați vor
fi la câmp: unul va fi luat și altul va fi lăsat. Doi inși vor fi în același
pat, unul va fi luat și altul va fi lăsat.”*

Nu este un grup. Este

o legitimare personală a unui copil însărcinat al lui Dumnezeu, umplut de Duhul Sfânt, atât de predat lui Dumnezeu încât nu-i mai pasă de nimic altceva; iar Duhul Sfânt trăiește Viața Sa, pulsează prin el, arată legitimarea personală a Cuvântului, El Însuși exprimându-Se pe Sine poporului și lumii.”

În mesajul „**Dumnezeu**

identificat prin caracteristicile Sale”, din anul 1964, fratele Branham a spus:

„Tată, Tu ai

făgăduit că o vei identifica. Eu cred că Tu ai înviat din morți, în urmă cu două mii de ani și că ești viu în seara aceasta, chemând un popor simplu așa cum ai făcut-o întotdeauna, unul de aici și altul de acolo; fără nici un grup sau organizație, fără lucruri mari făcute de oameni. Tu ai spus că vei scoate un popor dintre neamuri, un popor. „Doi în câmp; unul va fi luat, iar altul lăsat. Doi în pat; unul va fi luat, altul lăsat”, un popor de aici și de acolo, Mireasa, de dragul Numelui Tău.”

Apoi a continuat în

mesajul „**Dezvelirea lui Dumnezeu**” din anul 1964:

„Oh, frate, soră,

înțelegeți? Fiți atenți! Nu puteți vedea? A fost învelit de-a lungul acestor epoci în conformitate cu ceea ce a spus Dumnezeu și va fi deschis în zilele din urmă. Cele șapte Pечеți vor fi rupte, totul ieșind la vederea oamenilor, tot ceea ce a avut loc în acest timp. În ceasul Mesajului celui de-al șaptelea înger, toate tainele lui Dumnezeu vor fi făcute cunoscute prin Ilie, în acest ultim ceas: cum Hristos, Fiul lui Dumnezeu, este scos afară din Biserica Sa; cum El Se descoperă din nou ca Fiul omului; cum va fi pusă Biserica în rânduială, totul pentru zilele din urmă, fără crezuri, denominațiuni, ci doar Cuvântul trăind în individ. „Unul va fi luat, iar altul va fi lăsat. Îl voi lua pe acesta și-l voi lăsa pe acela.” Vedeți? Nu există nicio coardă, nicio denominațiune, nicio legătură, nimic; este doar inima cu Dumnezeu și El singur.”

De aceea, nu contează

dacă suntem un credincios bun atunci când ne aflăm într-un grup de credincioși, pentru că putem merge într-o tabără și să fim credincioși, dar apoi să părăsim tabăra și să nu mai fim credincioși. Vedeți, nu trebuie să ne bazăm pe afirmația: „Mă simt încurajat din pricina grupului din care fac parte. Mă simt încurajat pentru că văd că cutare are o viață duhovnicească, deci sunt în mod evident creștini.” Vedeți, nu există nicio siguranță în așa ceva. Nu poate fi vorba de mentalitatea de grup, ci trebuie să fie o relație personală între

fiecare dintre noi și Dumnezeu. Singurul lucru valabil astăzi este: *Unul va fi luat, iar altul va fi lăsat*”, iar dacă ne uităm bine la aceste versete, putem vedea că dintre două persoane apropiate, El îl ia pe unul și-l lasă pe celălalt: doi în pat, doi în câmp, doi la moară. Înseamnă că nu putem să ne uităm la persoana care este lângă noi în pat și să spunem: „Voi merge, oriunde vei merge tu.” Nu putem să ne uităm la persoana din câmp, chiar dacă lucrăm împreună în via Domnului, și să spunem: „Dacă suntem doi, vom fi luați amândoi.”

Vedeți, când ucenicii au fost trimiși doi câte doi, cineva a fost partenerul lui Iuda. Ei s-au dus doi câte doi ca să lucreze pentru Domnul, chiar Domnul fiind Cel care i-a însărcinat să facă aceasta, iar unul dintre ei s-a dus cu Iuda. Dar persoana aceea nu a putut să-și bazeze mântuirea pe Iuda, pe părerea lui Iuda despre el sau pe neprihănirea lui Iuda. „Iuda este cu mine și este bun, ceea ce înseamnă că și eu trebuie să fiu bun.” Natura umană este căzută și plină de greșeli, și ne va cauza probleme de fiecare dată. Noi suntem ceea ce suntem atunci când suntem singuri, când mama, soțul, soția, tatăl nostru sau altcineva din biserică nu știe ce facem; acela este adevăratul eu. Noi trebuie să fim sinceri, cu adevărat sinceri. Acesta nu este ceasul în care să ne prefacem; nu este ceasul în care să mergem cu valul, ci este ceasul realității curate, al Semințelor lui Dumnezeu născute din nou, al fiilor și fiicelor lui Dumnezeu care biruiesc Edenul Satanei.

În **„Întrebări și răspunsuri”** din anul 1964, fratele Branham a fost întrebat:

„Unde va fi stârvul, se vor aduna vulturii”. Cine este stârvul și cine sunt vulturii?”

„Aceasta este o întrebare bună, nu este nimic în neregulă cu aceasta. Ce este stârvul? Stârvul este hrana vulturilor. În Biblie, vulturul este considerat a fi un profet, deci

profetul este un vultur. Dumnezeu Se numește pe Sine Vultur, ceea ce înseamnă că noi, credincioșii, suntem „vulturași”. Înțelegeți? Ce este stârvul cu care se hrănesc ei? Cuvântul. Acolo unde este Cuvântul, se va arăta adevărata natură a vulturului. Înțelegeți? Un vultur care dorește carne proaspătă, trebuie să aibă hrană proaspătă. El nu este un uliu, ci este un vultur. Voi nu puteți să-i serviți hrană denominațională, pentru că el trebuie să aibă hrana unui vultur.”

Puteti să vă imaginați următorul scenariu, puteți să vă dați viața înapoi cu cinci sau șase ani și să vă hrăniți cu ceea ce obișnuiați să vă hrăniți atunci? Nu a fost o hrană rea, nu a fost un timp rău, dar pe măsură ce Dumnezeu ne dă mai multă hrană, El ne schimbă apetitul, iar noi am început să mâncăm carne mai grea, cu mai mulți nutrienți, și dintr-o dată, nu ne mai putem întoarce la o hrană pentru copii, la piureuri și așa mai departe. Și acest gen de hrană este bună, nu este rea, dar astăzi dorim o bucată de carne.

„Nu puteți să-i serviți hrană denominațională; el trebuie să aibă hrana unui vultur, aceasta fiind prospețimea cărnii, nu ceea ce a făcut Moise sau altcineva, nu ceea ce a făcut Sankey, Finney, Knox sau Calvin, ci ceea ce se face chiar acum, carnea care este ucisă pentru ziua de azi, iar aceasta este partea din Hristos care a murit pentru a face ca acest Cuvânt să fie confirmat. Cu aceasta se hrănesc vulturii. Înțelegeți?

Nu cu ceea ce a făcut Noe sau Moise; acestea sunt exemple; noi putem vedea și citi ceea ce au făcut ei, dar este ceea ce El a făgăduit că va face astăzi. El a fost Cuvântul în trecut; acela a fost Stârvul pentru acea zi. Hrana lui Wesley a fost Stârvul pentru acea zi; Hrana lui Luther a fost Stârvul pentru acea zi, dar ei nu se mai întorc la aceasta pentru că a fost deja contaminată. Ceea ce rămânea, chiar și de la cină, trebuia ars; nu o lăsați pentru generația următoare. Biblia spune că atunci când luăm Cina, ceea ce rămâne nu trebuie

lăsat până dimineața; trebuie arsă. Să ne întoarcem înapoi la aceasta? Nu, domnilor. Azi avem Hrană proaspătă; Acesta este Cuvântul care a fost făgăduit pentru acest ceas, Cuvântul care se face trup în acest ceas. Acesta este locul în care se află vulturii, unde se află stârvul.”

În mesajul „**Grâul nu va moșteni împreună cu pleava**”, fratele Branham continuă spunând:

„Penticostalii spun: „Oh, va avea loc ceva mare!”

Aici, el făcea referire la ziarele din acea zi care chemau la o trezire a națiunii.

„Vedeți, aceasta este ceea ce are loc chiar acum. Înțelegeți? Da, domnilor. „Pentru că acolo unde este Stârvul, se vor aduna vulturii.”

Vedeți, acesta este motivul pentru care noi nu trebuie să avem serii de adunări ca să facem ceva să funcționeze sau ca să facem să se întâmple ceva, pentru că se întâmplă deja. Dacă trebuie să mergem să scuturăm ceva ca să pornim ceva, ca să facem ceva să funcționeze, să pornească, dacă trebuie să facem ceva ca să demareze, înseamnă că nu credem că ceea ce avem este destul de bun, ci avem nevoie de altceva ca să urcăm mai sus. Noi trebuie să înțelegem că ceea ce ne trebuie este frângerea Pâinii, este Cuvântul cu care ne hrănim și care aduce toate rezultatele, în timp ce penticostalii vor întotdeauna „o trezire anul acesta, o trezire anul viitor.”

Prieteni, trezirea a venit o dată cu Cartea deschisă, trezirea este restituirea Cuvântului. Ce

altă trezire am putea avea afară de Cartea deschisă și să mâncăm din Ea? Noi nu putem avea o trezire mai mare sau un conținut duhovnicesc mai mare, nu există nimic altceva cu o putere de vindecare mai mare, nimic care ne-ar putea pune familia în rânduială mai repede, nu există nimic care să funcționeze ca și Cuvântul Cărții deschise. De aceea, nu trebuie să încercăm să creăm o trezire; trezirea este aici, doar hrăniți-vă cu ea și va veni la Viață, hrăniți-vă cu ea și va învia, hrăniți-vă cu ea și se va manifesta. Noi trebuie doar să avem credință în ceea ce este în mâinile noastre. Necazul este că lăsăm jos ceea ce avem în mâinile noastre, ca să aprindem ceva ce am provocat noi înșine, și ca să spunem: „Am fost eliberat acolo. Am fost vindecat acolo.” Nu! Voi ați fost vindecați în Cuvânt! Voi ați fost eliberați în Cuvânt! Familia voastră a fost pusă în rânduială în Cuvânt! Învierea voastră este în Cuvânt! Răpirea voastră este în Cuvânt! Uneori, noi uităm că avem în mâinile noastre cel mai puternic lucru și căutăm altceva. Căutăm experiența următoare sau următoarea înălțime duhovnicească, dar Hrana zilnică ce dă putere aripilor noastre ca să zboare, este Cuvântul.

„Vedeți, aceasta este ceea ce are loc chiar acum. Înțelegeți? Da, domnilor. „Pentru că acolo unde este Stârvul, se vor aduna vulturii”. Acest lucru este atât de sigur pe cât este de sigură și lumea. Înțelegeți? Aceasta este ceea ce spune Cuvântul. Ce este Stârvul? Cuvântul. El este Cuvântul, Stârvul, Hristos. „Hristos în voi”, Același ieri, azi și în veci. Cât este de adevărat!”

Unde este Stârvul

acum? Unde trebuie să mergem noi? Nicăieri! La ce biserică trebuie să mergem ca să avem aceasta? La niciuna. Aceasta nu înseamnă că noi nu mergem la biserică, deoarece și aceasta este în Cuvânt. Dar mersul la biserică nu va rodi aceasta. Amintiți-vă, când ei au ieșit din camera de sus, botezați cu Duhul Sfânt, la nașterea bisericii, ei nu au avut nici o clădire numită biserică. Nu au avut un nume de biserică, nu au avut niciun diacon, nu votaseră un predicator, nu au avut oameni de încredere, nu au avut un cont în bancă, nu au avut nimic. Dar aceea a fost nașterea bisericii. Aceasta nu înseamnă că noi nu trebuie să avem aceste lucruri, fiindcă ele au fost rânduite de Pavel, iar fratele Branham a venit și le-a pus în ordine. Astfel, noi ne adunăm în rânduială pentru că

Dumnezeu aduce întotdeauna lucrurile în ordine, în rânduială. El a luat biserica aceea și a instaurat rânduiala, dar rânduiala nu a putut rodi niciodată ceea ce a fost rodit în camera de sus. Rânduiala bisericii, structura ei, autoritatea din cadrul slujbei, niciuna din acestea nu a rodit ceea ce a fost rodit în camera de sus, ci roadele din camera de sus aduc ordine și respect în inimile noastre, iar când ordinea și respectul se instalează în inima noastră, ne ocupăm locul în biserică, sub o slujbă, ca diaconi, ca oameni de încredere și toate celelalte lucruri pe care profetul le-a pus în rânduială. Dar numai pentru că o biserică este pusă în rânduială și noi avem un loc în cadrul ei, nu vom avea ceea ce a fost în camera de sus. De ce? Pentru că roadele din camera de sus au fost înafara oricărei rânduiei. Așadar, eu nu predic „stați acasă”, ci ceea ce încerc să arăt este că nu există nicio mângâiere înafara unei descoperiri personale a lui Isus Hristos descoperit nouă personal. Înafara acesteia nu există nici o alinare. Potrivit spuselor profetului, toate aceste mângâieri vor fi îndepărtate ca să iasă la suprafață adevărata natură a pășării.

Să mergem la **„Unșii din timpul sfârșitului”**:

„Nu eu am fost Cel care S-a arătat la râu; eu doar stăteam acolo când a apărut El. Nu eu sunt Cel care face aceste lucruri și le spune mai dinainte, întâmplându-se apoi exact cum au fost spuse; eu sunt doar aproape de El când le face. Eu nu am fost decât un glas pe care El l-a folosit ca s-o spună. Nu a fost ceea ce știam eu; ci eu doar m-am predat și El a vorbit. Nu sunt eu, nu a fost îngerul al șaptelea, oh, nu, a fost manifestarea Fiului omului. Nu a fost îngerul, mesajul său, ci a fost taina pe care a desfășurat-o Dumnezeu. Nu este un om, ci Dumnezeu. Nu îngerul a fost Fiul omului; el a fost mesagerul Fiului omului. Fiul omului este Hristos; El este Cel cu care vă hrăniți. Voi nu vă hrăniți cu un om; cuvintele lui vor eșua. Voi vă hrăniți cu Cuvântul-trup al Fiului omului care nu va cădea niciodată.”

Fiți atenți ce a spus

În continuare:

„Dacă nu v-ați hrănit pe deplin cu fiecare Cuvânt ca să primiți putere să zburați deasupra tuturor acestor denominațiuni și a lucrurilor lumii, o veți face de data aceasta, în timp ce ne rugăm?”

Ce le dădea putere să zboare deasupra denominațiunilor și a lucrurilor lumii? Hrănirea cu fiecare Cuvânt. Aceasta este! Nimic altceva nu va funcționa. Fratele Branham a întrebat: „Ce a fost descoperirea Peceților?” Descoperirea lui Hristos, pentru că Pecețile care au fost descoperite sunt Hristos. Problema este că de multe ori noi ne poticnim undeva și spunem: „Oh, dacă ar predica despre eliberare, despre cutare sau cutare, pentru că trebuie să știu cum să-mi pun casa în rânduială.” Acestea sunt subiecte bune despre care am putea predica atunci când vine ungera, dar este ca și cum ne-am gândi că predicarea Peceților nu ar putea face toate acestea. Cine sunt Pecețile care au fost descoperite? Descoperirea lui Hristos, Pecețile L-au descoperit pe Hristos. Cum ar fi posibil ca descoperirea lui Hristos să nu producă familii puternice, biserici puternice, credință, să nu aducă eliberare și să nu vindece trupul vostru? Noi nu avem nevoie de un program pentru orice, de instrucțiuni speciale pentru orice, ci ceea ce ne trebuie este să luăm ceea ce ni s-a dat și să credem că este Hristos. Noi ne hrănim cu Hristos, iar dacă facem aceasta, devenim una cu Isus Hristos; Hrana cu care mă hrănesc îmi dă putere să zbor sus, deasupra întregii mele gândiri denominaționale, deasupra tuturor lucrurilor lumii. Și fiți atenți cum se va pune viața voastră în rânduială dacă veți începe să zburați sus. De multe ori, noi spunem: „Oh, dacă am putea avea o predică bună despre cutare!”, de parcă aceasta ar ajuta.

Haideți să venim puțin acasă. Nu a existat nici o biserică în care să se fi predicat despre rânduiala în familie, decât în biserica aceasta, iar în timpul în care s-a

predicat despre subiectul acesta, am avut cele mai dezastruoase familii din toată lumea. Dacă ați fost în biserică aceasta mai mult de cinci ani, știți că acesta este adevărul. De aceea, ceea ce ne trebuie nouă este Cuvântul descoperit al orei, de Hristos, Cuvântul care a fost descoperit, pentru că Acesta va pune totul în ordine. Aceasta nu înseamnă că nu vom predica despre toate aceste lucruri, pentru că ele sunt în Cuvânt, toate fac parte din El, iar dacă Dumnezeu aduce inspirația, vom păși în față și vom predica despre toate aceste lucruri. Dar noi nu putem predica și repara o problemă urmărind acea problemă, ci trebuie să avem Ceva care să ne ducă mai sus de ea. Acest Cuvânt ne-a dat putere să zburăm mai sus de denotațiuni și se lucrurile lumii, iar când zburăm mai sus, nu este foarte greu să vedem care este problema. Dacă zburăm pur și simplu mai sus ca să obținem o privire de ansamblu cu privire la lucrurile care se petrec, dintr-o dată vom putea spune: „Aceasta este problema mea, de aceea nu am avut niciodată biruință, de aceea casa mea este în dezordine, de aceea nu merge nimic bine.” Dacă rămânem aici jos, nu vom putea înțelege lucrurile. Cuvântul ne-a fost dat ca să ne ducă mai sus, ca să ne ofere o viziune cerească, iar când vom ajunge în locurile cerești, vom începe să înțelegem ce se petrece în jurul nostru.

Să mergem în Romani

8.10-13:

„Și dacă Hristos este în voi, trupul vostru, da, este supus morții din pricina păcatului, dar duhul vostru este viu din pricina neprihănirii.

Și dacă Duhul Celui ce a înviat pe Isus dintre cei morți locuiește în voi, Cel ce a înviat pe Hristos Isus din morți va învia și trupurile voastre muritoare din pricina Duhului Său, care locuiește în voi.

Așadar, fraților, noi nu mai datorăm nimic firii pământești, ca să trăim după îndemnul ei.

Dacă trăiți după îndemnurile ei, veți muri, dar, dacă, prin Duhul, faceți să moară faptele trupului, veți trăi.”

Vreau să țineți în minte versetele acestea pentru că voi citi câteva citate ca să vedem ce a spus fratele Branham despre aceasta.

În mesajul „**Este răsăritul Soarelui**”, citim:

„În zilele din urmă, Fiul trebuie să fie descoperit din nou, în Mireasă.”

Înseamnă că Fiul nu vă este descoperit dacă nu puteți vedea venirea lui Hristos în Mireasă, pentru că El a spus că Fiul trebuie descoperit în Mireasă. Astfel, dacă faceți parte din Mireasă, El trebuie să fie descoperit în voi, iar voi nu puteți pune aceasta pe umerii altcuiva și într-un alt loc. Trebuie să fiu eu; dacă fac parte din Mireasă, Fiul trebuie să Se descopere chiar aici, iar noi trebuie să ne asumăm responsabilitatea pentru aceasta.

În același mesaj, el a spus:

„Frate, când auzi acel Strigăt, în tine există Ceva! Tu ești un vultur! De ce? Tu ești Sămânța pe care a atras-o învierea F-i-u-l-u-i și Snopul de legănat pe pământ, ca să te ajute să recunoști că ești un vultur, nu un pui de găină denominațional. Înțelegeți?

„Dacă Duhul care L-a înviat pe El din morți”, Cuvântul, dinamica Cuvântului, „locuiește în voi, aduce la viață trupul vostru mort.” Cum suntem noi trup din Trupul Său și os din oasele Sale? Pentru că repede, în timp ce încă suntem păcătoși muritori, cu trupuri pregătite pentru a muri, El aduce acel trup la Viață. Ce este adus la Viață? „Adus la Viață”. Duhul căruia odată îi plăcea să bea, să petreacă, să săvârșească adulter și toate aceste lucruri, este înviat; acel lucru a murit, iar voi sunteți înviați. Aduce la Viață trupul vostru mort.”

Unele dintre voi, surorilor, când ați auzit pentru prima dată Mesajul, ați spus: „Este imposibil să nu-mi tai părul.” Este adevărat? „Este imposibil să port hainele acelea și să nu mă machiez.” Ce a făcut aceste lucruri posibile în viețile voastre, pentru că atunci când ați auzit pentru prima dată Mesajul, ceva din interior a spus: „Eu nu pot face aceasta.”? Nu voi ați făcut aceste lucruri, voi doar v-ați hrănit cu Trupul-Cuvânt al Fiului omului, și Același Duh care L-a adus pe El la Viață a început să aducă la Viață și trupurile voastre muritoare până când dintr-o dată ați spus: „Nu vreau să-mi mai tai părul, să port acele haine sau să mă machiez!” Ce s-a schimbat? Duhul care L-a înviat pe El din morți, a adus la Viață și trupul vostru muritor, făcând ceea ce pentru noi a fost imposibil. Acesta nu este altceva decât adevărul: pentru noi a fost imposibil. Dar există o altă Viață, nu cea muritoare, ci o altă Viață care vine și preia controlul, iar atunci, ceea ce a fost imposibil începe să se manifeste de la sine.

Eu am crezut că o să mor fără televizor pentru că în fiecare zi petreceam între patru și șase ore în fața lui. Mâncam în fața televizorului și îl porneam numai ca să aud zgomot, chiar dacă nu mă uitam la el. Dacă stăteam undeva la o coadă și era un televizor pornit, mă holbam la el până când cel care trebuia să-mi preia comanda îmi spunea: „Hei, sunt gata pentru tine. Ce dorești?” Uneori mi se mai întâmplă aceasta, pentru că sunt distras foarte ușor. Dar a existat Ceva care a preluat controlul. Nu a fost o necesitate, ceva ce mi-am propus eu, nu, ci dintr-o dată dorința mea s-a schimbat.

„Așadar, trupurile

voastre sunt Templul Dinamicii pentru că voi ați făcut de la început parte din Mecanică. Oh! Iată învierea voastră; iată Biserica în înviere cu El. Aceste trupuri sunt aduse chiar acum la Viață. Vedeți, voi ați auzit și credeți. V-a schimbat de la denotațiune la Cuvânt. Înțelegeți?”

Și dacă El a putut să

vă schimbe atât de mult, îl puteți crede pentru restul? Dacă El a putut să schimbe obiceiurile pe care le-am avut toată viața, felul nostru de gândire, dacă El a putut să schimbe felul în care ne îmbrăcam, în care vedeam lucrurile și lumea din jurul nostru, dacă El a putut să schimbe toate acestea, de ce nu avem credință și pentru restul schimbării? Ceea ce ne-a adus până aici, ne va duce până la capăt.

Dar de multe ori,

diavolul ne face să credem altceva și anume, că Dumnezeu va face o lucrare măreață, că te va duce până undeva, iar acolo, la o cotitură, te va lăsa să faci restul singur. Noi trebuie doar să credem că Cel care ne-a adus până aici, ne va duce și mai departe.

Să citim împreună din

Romani 12.1-2:

„Vă îndemn dar,

fraților, pentru îndurarea lui Dumnezeu, să aduceți trupurile voastre ca o jertfă vie, sfântă, plăcută lui Dumnezeu; aceasta va fi din partea voastră o slujbă duhovnicească.

Să nu vă potriviți

chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

„Să nu vă

potrivii chipului veacului acestuia!”, este o poruncă. Dacă ne gândim firește, vom spune: „Trebuie să trec peste cutare și cutare”, dar versetul acesta ne oferă secretul. Dacă ne vom putea agăța de el, el ne va oferi secretul.

„Să nu vă

potrivii chipului veacului acestuia, ci să vă prefaceți prin înnoirea minții voastre, ca să puteți deosebi bine voia lui Dumnezeu: cea bună, plăcută și desăvârșită.”

Să ne întoarcem din nou la Romani 8.

Există anumite

lucruri pe care noi nu le putem birui deoarece credem că nu le putem birui. Așadar, nu le putem birui niciodată deoarece credem că nu le putem birui. Ca să putem schimba ceea ce facem, trebuie schimbată gândirea noastră. Dacă gândirea noastră nu se schimbă, nu se va schimba nimic. Gândirea noastră trebuie să se schimbe, iar singurul fel în care se poate schimba este să lăsăm în noi gândul care a fost în Hristos. Trebuie să fie Cuvântul și nimic altceva, niciun raționament, nicio scuză, nici o explicație. Când vine Cuvântul și ne reînnoiește mintea, noi suntem transformați prin reînnoirea minții noastre. În voința firii noastre nu există nicio putere de transformare, ci puterea de transformare este în reînnoirea minții noastre. De aceea a venit acest Cuvânt. Niciodată nu a existat un Cuvânt ca Cel pe care Îl avem acum pentru că niciodată nu a existat o Viață trăită ca și cea care va fi trăită acum. Noi trebuie să arătăm întreaga Viață a lui Isus Hristos în formarea Miresei. Vechea gândire nu va ajunge niciodată acolo.

Când Dumnezeu i-a

condus pe copiii lui Israel, în mod supranatural, în călătoria Exodului afară din Egipt, El a putut să-i scoată în mod fizic afară din Egipt și să-i ducă în

altă țară, dar nu a putut scoate din mințile lor gândirea egipteană, de aceea, când s-au lovit de ceva, ei au dorit să se întoarcă înapoi în Egipt pentru că „acolo era așa și așa”. El a putut să-i ia și să-i scoată din Egipt, dar au rămas cu gândirea lor egipteană, de aceea, El a trebuit să ridice o altă generație care nu a locuit în Egipt, care nu a avut o gândire egipteană și care a putut să ia Cuvântul, să treacă Iordanul și să intre înăuntru, luându-L pe Dumnezeu pe Cuvântul Său.

Apoi, în ziua de

Rusalii, au existat trei mii de suflete salvate în Ierusalim. El a putut să-i scoată din Lege și să-i aducă la har, dar nu a putut scoate Legea din mintea lor. Astfel, iudeii din Ierusalim îl urmăreau pe Pavel și învățau în bisericile în care mergea el, că trebuiau să fie tăiați împrejur. Ei spuneau: „Trebuie să țineți sărbătoarea cutare, ritualul cutare și trebuie să faceți cutare și cutare lucru.” Vedeți, prin harul Său, Dumnezeu a putut să-i treacă de la Lege la har, dar nu a putut să scoată Legea din mințile lor, de aceea, El a dus Evanghelia la neamuri, care nu aveau această gândire. Până când Dumnezeu nu va schimba înțelegerea noastră, nu ne va schimba nimic! Dar ce va schimba înțelegerea noastră? Lăsați sau permiteți ca gândul care a fost în Hristos Isus să fie în voi. Dacă Cuvântul spune aceasta, mărturișiți-o; dacă este în Cuvânt, mărturișiți-o, spuneți: „Nu sunt dator cărnii, nu sunt sclavul acestei firi ca să-i împlinesc poftele. Indiferent ce semnale îmi trimite, eu nu-i sunt dator cărnii ca să-i împlinesc pofta, deoarece Cuvântul m-a făcut liber.” Eu nu trebuie să cedez în fața ispitei pentru că Cuvântul spune că nu trebuie s-o fac. Noi trebuie să ne schimbăm gândirea, trebuie să ne pliem pe Cuvânt și să ne schimbăm mărturia, pentru că nu mai suntem datori cărnii; noi am răstignit faptele firii și suntem vii în Hristos Isus. Acum, Hristos trăiește în noi ca să aducă trupurile noastre la Viață. Și dacă Hristos este aici ca să aducă trupurile noastre muritoare la Viață, nu ne poate ajuta El să biruim? Va trebui să rămânem pentru totdeauna în același putregai?

Acum, noi suntem în

al treilea Exod. El ne-a scos afară din denominațiuni, dar va putea scoate denominațiunea din mintea noastră? Vedeți, în fiecare Exod a existat aceeași problemă, același tipar, dar El a făgăduit că cei din acest Exod vor birui. Noi

avem mai mult Cuvânt decât a existat vreodată și mai multă descoperirea decât a existat vreodată. De ce? Pentru o manifestare mai mare decât a existat vreodată în viețile oamenilor, dar dacă nu o credem, nu o vom avea.

Aș vrea să fiți
foarte atenți la următoarele două citate pe care le voi aduce.

În „**Este răsăritul
Soarelui**” citim:

*„Potențial, voi
sunteți înviați. Voi sunteți înviați când primiți Duhul Sfânt în voi.
Sunteți înviați chiar atunci. Potențial, trupul vostru este înviat.*

*Uitați-vă la sămânță.
Puneți-o în pământ. Trebuie să bea apa care cade jos de la Fântâna Sa. Pe
măsură ce bea, se ridică în sus spre El, asemănându-se tot mai mult cu sămânța
care a căzut în pământ.”*

Fratele Branham nu a
descriș niciodată aceasta ca ceva ce se petrece într-o clipă, ca și cum totul a
trecut, iar acum totul este minunat. El nu a făcut niciodată aceasta, ci
întotdeauna a spus că este un proces de creștere care crește până la cap. De
multe ori noi suntem descurajați și spunem: „Încă nu sunt la țintă!” Un copil
nu se naște astăzi, iar mâine joacă baschet. Noi creștem, iar fratele Branham
ne-a spus același lucru: „Sămânța vine la viață și începe să crească. Ea
crește, crește și continuă să crească asemănându-se din ce în ce mai mult cu
Sămânța care a căzut în pământ”. Astfel, dacă noi avem credință în puterea
care a ridicat Sămânța la început, ar trebui să avem credință și în procesul
care o va aduce înapoi ca să fie ca Sămânța care a căzut în pământ, pentru că noi
vom fi ceea ce a fost Sămânța care a căzut în pământ. Eu nu nădăjduesc cu
privire la aceasta, pentru că nu este nimic altceva decât adevărul. Eu sunt

chemat să aduc la suprafață ceea ce a fost Sămânța originală. Puterea care a adus la suprafață sămânța la început, este cea care poate s-o aducă la maturitate deplină, este Puterea care o poate duce exact în chipul lui Isus Hristos, dar noi trebuie să credem aceasta. Noi trebuie să credem că aceasta este ziua și că noi suntem poporul; să nu credem că este pentru altcineva și pentru un alt timp. Dacă credem că este pentru altcineva și pentru un alt timp, vom rămâne în același noroi în care am fost întotdeauna și vom face aceleași lucruri pe care le-am făcut întotdeauna.

Dar va exista un popor care va crede că toate acestea sunt pentru ziua de azi și pentru ei. Ei vor crede că va exista o manifestare a Vieții depline a lui Isus Hristos în chip de Mireasă, într-un Trup alcătuit din mai multe mădulare, iar eu cred că fac parte din El. Recunosc că mai am mult de mers, dar mă uit înapoi și spun: „Nu eu m-am schimbat, nu eu am scos afară aceste dorințe și obiceiuri; nu eu am biruit pentru că am încercat ani de zile și nu am reușit; biruința a venit prin harul lui Dumnezeu și prin Cuvânt.” Și dacă ați putut birui ceva din viața voastră, aceasta este dovada că puteți birui totul. Dacă ați biruit o dependență, un obicei, un singur lucru din viața voastră, aceasta este dovada biblică ce arată că puteți birui totul. Să nu-l lăsați pe diavolul să vă spună că nu puteți, ci uitați-vă înapoi la ceea ce a făcut Dumnezeu și spuneți: „Pot totul prin harul Său, prin Cuvântul orei. Pot birui pofta, îndoiala, teama, pot! Pot birui orice pentru că El m-a adus până aici. Nu eu am făcut-o, ci El!” Cum? Prin faptul că a adus la Viață Sămânța din mine, prin faptul că a adus la Viață Cuvântul care poate birui. Eu am stat pe Cuvânt, iar El a împlinit Cuvântul în viața mea. Nu eu am făcut-o, ci El! Și dacă El a putut împlini acel Cuvânt, poate împlini totul.

„Totul va fi desăvârșit când vom primi trupul nostru nemuritor.”

Dar Scriptura spune că El va aduce la viață trupul nostru muritor. Aceasta este Scriptura. El a venit să aducă la viață trupul vostru muritor, de aceea, voi nu-i mai sunteți

datori firii ca să-i ascultați poftete. Aceasta este Biblia!

„Pe măsură ce

bea, se ridică în sus spre El, asemănându-se mai mult cu sămânța care a căzut în pământ.

Biserica s-a ridicat

prin neprihănire, sfințire și botezul Duhului Sfânt, acum fiind în floare.

Vedeți? Duhul lui Dumnezeu S-a ridicat prin aceasta, iar duhul lumii s-a ridicat în același fel, prin antihrist, iar acum înflorește în marea unire a bisericilor, vedeți, totul.

Și individul parcurge

același drum.”

Noi suntem acesta.

Dacă biserica a trebuit să crească de la planta care a ieșit din pământ în ziua lui Luther și să parcurgă acest drum până la restituirea Pomului Mireasă, individul trebuie să facă la fel, ceea ce înseamnă că noi putem crește până la chipul Snopului de legănat. Ce a fost snopul de legănat? Prima parte a secerișului care a ajuns la maturitate, arătând că procesul care a adus acest snop la maturitate, va aduce și restul recoltei la aceeași maturitate.

Aceasta nu înseamnă

că fiecare dintre noi va avea o slujbă profetică sau va fi un profet pentru epoca sa. Nu, nu aceasta este însemnătatea, ci acel nivel de maturitate poate fi atins în trupul nostru muritor. Dacă nu credem aceasta, nu o vom avea niciodată, dar dacă puteți crede, puteți mărșălui direct spre aceasta, puteți bea și crește, bea și crește, bea și crește pentru că la aceasta va ajunge Mireasa. Nu vă mulțumiți să stați într-un putregai, nu vă obișnuiți cu păcatul obișnuit, nu vă mulțumiți cu obiceiurile pe care le aveți în trup, ci mergeți cu acestea la Cuvânt, luați Sabia Cuvântului și tăiați totul. Apoi odihniți-vă.

Dacă se ridică ceva, luați Sabia Cuvântului și tăiați-l jos pentru că în felul acesta, Dumnezeu Își va ține Cuvântul.

„Totul

funcționează la fel, pe aceeași scară a lui Dumnezeu pentru că El este Același ieri, azi și în veci. Observați, la rândul vostru, creșteți în plinătatea învierii, conduși de Duhul!

...Acum observați,

dacă Duhul care L-a înviat pe Isus Hristos din morți locuiește în voi, aveți potențialul! Acel lucru micuț continuă să împingă în sus pe măsură ce crește.”

Aceasta ne face bine.

Noi știm că nu suntem ceea ce ar trebui să fim, dar nici nu mai suntem ceea ce am fost. Există o Putere înafara abilității mele umane care m-a adus din locul în care am fost la cel în care mă aflu astăzi. Același Cuvânt mă va duce până la desăvârșire.

De multe ori spunem:

„Noi am ieșit afară din denomi-națiune”, dar denomi-națiunea a ieșit din noi? Am ieșit afară din denomi-națiune și spunem: „Într-o zi, într-o zi... Într-o zi, praful de zâne va cădea din ceruri. Într-o zi va avea loc ceva și eu voi fi schimbat.” Noi ar trebui să urcăm Cuvânt cu Cuvânt, ar trebui să ne schimbăm și să nu mai fim ceea ce am fost luna trecută, anul trecut sau în urmă cu cinci ani. Noi ar trebui să creștem astfel încât să fim după ase-mănarea Lui, iar dacă putem vedea acest proces, ar trebui să strigăm: „Aleluia!” pentru că este același proces care ne duce până dincolo. Nu-l lăsați pe diavolul să vă spună: „Ești aici și mai ai atâta de mers!” Spuneți-i: „Uită de aceasta! Eu nu voi putea izbuti, dar ceea ce m-a adus de aici de jos până în locul acesta, mă va duce și de aici până acolo.” Apoi odihniți-vă pe faptul că Duhul care L-a înviat pe Hristos din morți locuiește în voi, și va aduce trupurile voastre muritoare la viață ca să nu mai fiți nevoiți să trăiți ca un datornic al cărnii și să-i ascultați poftetele. Nu luați versetul acesta ca pe o condamnare, ci ca

făgăduință. Nu lăsați ca acest verset care este eliberarea voastră, să fie osândirea voastră. Luați acest verset și faceți-l făgăduința voastră. Spuneți: „Doamne, Tu ai spus că dacă Duhul care Te-a înviat pe Tine din morți este în noi, trupul acesta muritor va fi adus la Viață. Acum Tu ești aici și poți să-l aduci la Viață.” Este o făgăduință, nu o osândire. Trăiți făgăduința! Așteptați-o!

Cum sunteți vindecați? Prin faptul că credeți Cuvântul. Fratele Branham a spus: *„Dacă Isus ar sta aici în costumul pe care îl port eu, iar voi L-ați ruga să vă vindece, El ar spune: „Nu pot, am făcut-o deja când am murit.”*

Atunci cum rămâne cu aducerea la Viață a trupului vostru mort? Cum veți fi vindecați? Prin credința în Cuvânt. Cum veți ajunge la desăvârșire? Prin credința în Cuvânt. Noi trebuie să fim reînnoiți prin reînnoirea minții noastre, prin Cuvânt, lăsând Cuvântul, Gândul care a fost în Hristos să fie în noi.

În **„Pecetea Paștelui”** din anul 1965, scrie:

„Ce face trupurilor noastre moarte? Schimbă părerile noastre, noțiunile noastre. Ne îndreaptă privirea spre lucrurile de sus, iar fumatul, băutul, jocurile de noroc, lucrurile pe care obișnuiați să le faceți, sunt moarte. Sunt în spatele vostru, iar voi sunteți aduși la Viață. Această Putere de aducere la Viață aduce trupul vostru într-o stare răpită, deja.”

O altă făgăduință! Eu aș lua-o ca făgăduință și pe cea din Romani 8 și aș crede-o pentru mine! Eu nu caut o adunare mare care să-mi schimbe viața, nu caut un eveniment deosebit care să-mi schimbe viața, deoarece evenimentul care mi-a schimbat viața s-a

petrecut deja. Cuvântul care mă schimbă a venit deja, iar acum mă ospătez cu El, crescând spre ceea ce trebuie să fiu.

Fratele Branham a

spus: „*Dacă turnați apă contaminată, îi veți opri creșterea. Dacă nu-i veți turna apă, îi veți opri creșterea.*” De aceea, noi trebuie să rămânem în cadrul Cuvântului curat care a fost dat pentru ceasul acesta ca să ne ajute să creștem în continuare.

În „**Este răsăritul Soarelui**”, citim:

„*Ce face?*

*Ascultați ca să știți. Doresc ca Paștele acesta să însemne pentru voi mai mult decât a însemnat orice alt Paște vreodată. Doresc ca voi să vedeți. Noi știm ce a făcut Paștele pentru El, dar **vreau să vedeți că a făcut același lucru pentru voi, nu că va face.***”

Aleluia!

Prieteni, aceasta trebuie să devină real! Trebuie să fie mai mult decât un citat adus miercurea sau duminica. Noi trebuie să-l aplicăm astăzi și să spunem: „El nu o va face, ci El a făcut aceasta pentru mine astăzi, iar eu umblu în ceea ce El a făcut deja și cred ceea ce s-a întâmplat deja.”

„*Vedeți? Ce face*

aceasta? Aduce la Viață trupul vostru muritor. El învie acest trup muritor în care trăim, cu alte cuvinte, îl aduce la Viață.

Acum, voi care cândva

ați umblat cu o țigară mare în gură sau cu un pachet de țigări la voi, și voi, femeilor, care ați avut cândva părul scurt, vă distrați, purtați pantaloni

scurți și făceați alte lucruri ca acestea, Ceva v-a strigat și dintr-o dată, voi v-ați uitat aici jos și era Cuvântul.”

Vedem acum Strigătul

Vulturului? Când El a strigat, noi ne-am uitat aici jos și am spus: „*Aceasta este în Biblie.*”

„Voi ați spus:

„Fără pantaloni scurți, fără alcool, fără minciună, fără furturi, fără cutare și cutare.” Înțelegeți? Duhul care l-a înviat pe El din morți, locuiește în voi, și va aduce trupurile voastre moarte, pulberea pământului, în supunere. Înțelegeți? În supunere față de tine? Față de Hristos. Cine este Hristos? Cuvântul. Nu teologia, ci Cuvântul.”

Dacă Isus Hristos a

putut face ca o furtună să-L asculte, dacă a putut face ca un pește să tușească o monedă, dacă El a putut frânge pâinea și să facă să apară o pâine nouă care să fie dată la oameni, înțelegeți, dacă în snopul legănat, într-un trup născut din păcat, a putut vorbi unei furtuni și ea a ascultat, dacă a putut aduce la viață veverițe acolo unde nu existau veverițe, dacă a putut crea o nouă pubere a pământului, cum nu ar putea face pulberea pământului din care sunteți făcuți voi să se supună față de Cuvântul Său scris? Noi limităm puterea care a fost dată astăzi odată cu restabilirea Cuvântului, bazând-o pe eforturile noastre slabe, pe ceea ce dorim sau putem face noi, dar nu are nimic a face cu aceasta. Tot ceea ce trebuie să facem noi este să ne predăm Lui. Cum credeți că s-ar putea ca Cel care a putut crea o pulbere nouă și să-i dea chip de veveriță, să nu poruncească pulberii din care suntem făcuți noi să se supună Cuvântului?

„...și va aduce

trupurile voastre moarte, pulberea pământului, în supunere.”

Vedeți, fratele

Branham nu se referea la trupul nostru proslăvit, ci la trupul nostru de carne în care trăim chiar acum. Vă voi spune ceva, prieteni. Nu există scuze. Nu există o carte genetică, ereditară, ceva ce am moștenit, nu există scuze. Nouă ne-a fost dată plinătatea Cuvântului, iar când a venit plinătatea Cuvântului, împreună cu El a venit și plinătatea Cuvântului. Ce să facă? Să aducă acel Cuvânt la Viață. Unde? În trupurile voastre moarte. Dar noi credem că aceasta s-a întâmplat deja.

Când ați fost vindecați? Voi sunteți deja vindecați. Când se va întâmpla? Când vom crede. Când se vor întâmpla toate acestea? Când vom crede. Cum vom crede ceea ce nu suntem dispuși să mărturisim? Dacă nu avem încredere să mărturisim aceste lucruri, se pune întrebarea: „Le credem?” El a venit ca să învieze acest trup muritor. Același Duh este aici ca să aducă la Viață acest trup muritor. Vă puteți uita la voi? Acest trup muritor va arăta Viața lui Isus Hristos pe pământ. Acesta este planul, scopul, prieteni. Scopul nostru nu este doar Răpirea, ci să-L manifestăm pe Isus Hristos pe acest pământ, pentru că atunci când fiecare Sămânță va avea biruință peste minciuna diavolului, acesta va fi învins, iar ceea ce s-a întâmplat în ceruri și a provocat tot acest necaz, va fi întors. Noi nu suntem aici doar ca să obținem un bilet spre o viață mai bună, ci suntem aici ca să-l biruim pe vrăjmașul care a încercat să-L învingă pe Dumnezeu de la lupta din cer încoace.

Cine sunteți voi? O parte din Dumnezeu. Așadar, el este vrăjmașul vostru și se luptă și cu voi, iar acum, sunteți aici ca să-l biruiți. În Romani 16, Pavel a spus că „*Dumnezeu îl va zdrobi pe Satan sub picioarele voastre.*” De aceea suntem noi aici. Nu suntem aici ca să supraviețuim până la schimbarea trupului și nu trăim spunând: „Mai rezist încă o zi pentru că există o Mireasă, o Împărăție.

Dumnezeule, ce gândire denominațională patetică! „În slavă există o casă care mă așteaptă.” Nu de aceea sunteți aici! Voi sunteți în slavă acum; sunteți aici ca să reparați problema din cer și să vă întoarceți înapoi fără să mai fie vreo problemă

acolo, pentru că păcatul a început în cer, nu aici. Acum am trecut de la bătăliile cerești, la bătălii umane, și problema va fi reparată pe tărâmul uman, iar noi ne vom întoarce la un cer curat pentru că atunci când Mireasa urcă sus, Satan este aruncat jos. Noi nu suntem aici numai ca să credem Mesajul și ca să obținem un bilet spre o Viață mai bună, ci suntem soldați, suntem războinici și ne aflăm într-o bătălie ca să-l biruim pe vrăjmaș odată pentru totdeauna. Cum o vom face? Același Duh care l-a înviat pe El din morți, va învia și trupul acesta muritor, iar eu pot trăi chiar acum Viața lui Isus Hristos în acest trup. Este posibil, dar trebuie să credem aceasta.

Fratele Branham a

spus că dacă cineva vrea să fie vindecat, să proiecteze în fața sa o imagine cu sine vindecat și să pășească în ea. Vreți să fiți eliberați de dependență? Uitați-vă la voi fără vreo dependență și pășiți în ea. Nu mai stați acolo spunând: „Trebuie să se schimbe ceva!” Nu mai așteptați aceasta și nu mai spuneți: „Oh, Dumnezeule, schimbă ceva!” El ne-a dat Cuvântul. Tot ce trebuie să facem este să umblăm în El, în ascultare, în mărturisire. Proiectați o imagine și spuneți: „Eu nu mai sunt dator cărnii, nu mai trebuie să fiu supus acestei dependențe, pentru că o pot birui prin harul Său”, apoi pășiți în ea. Nu vă temeți să-L luați pe Dumnezeu pe Cuvânt și să treceți în El. Abilitatea de a ține Cuvântul Său nu este în voi, ci este abilitatea Sa, iar dacă intrați în ea, Îi forțați mâna pentru că El nu este un mincinos, Cuvântul Său nu poate cădea. Dacă Îl luați pe Cuvânt și intrați în El, Dumnezeu este obligat să-Și țină Cuvântul.

Prieteni, trebuie să

încetăm să mai așteptăm un moment magic, când lucrurile cu care ne luptăm cad.

Este

timpul să luăm o imagine din Cuvânt, o imagine pe care am văzut-o în snopul de legănat, o imagine pe care am văzut-o în Isus Hristos, să o punem în fața noastră și să începem să pășim în ea prin credință în Cuvânt. Nu se va schimba nimic până când nu se schimbă gândirea noastră.

Eu sunt bucuros

pentru că trăim în ziua de azi, în ziua când suntem liberi de păcat. Aceasta este ceea ce spune Scriptura: noi suntem liberi de păcat și nu mai suntem datori păcatului, poftii firii, nu mai datorăm nimic acestui trup.

Să cântăm cântarea:

„El m-a eliberat.” Suntem noi liberi? Amin! Atunci să rămânem liberi. Dar să nu fiți liberi ca cei care au ieșit din Egipt și erau liberi în trup, dar mintea lor era încă în robie. Liberi înafară, dar sclavi în mintea lor. Să nu fiți liberi așa! Să nu fiți liberi ca cei din cadrul primei biserici, care au ieșit liberi, dar în mintea lor erau împotmoliți în Lege, în iudaism și în Moise. Să nu fim liberi în felul acesta, ci să fim liberi în totalitate. Amin!